

modernoj tako i u skolastičkoj filozofiji još vrlo problematično i zamršeno. Da bude bibliografsko pomagalo ovo djelo nema pretenzija, ali kao lagano pisani prikaz za filozofsko shvaćanje svijeta postizava svoj cilj.

Dr. V. K.

Raimond J.: *Je suis la voie*, 12° str. VI + 305, Paris 1934. P. Téqui, Fr. 12. **Monleon Dom de:** *Le Christ Roi*, 12° str. VIII+126, Paris 1934. P. Téqui, Fr. 6,50. **Millot Msgr.:** *Plain de sermons de circonstances*, str. 284, 12°, Paris 1934, P. Téqui, Fr. 12.

Nakladna knjižara P. Téqui u velike obogaćuje katolički francuski narod knjigama, koje u svim različitim načinima obrađuju vjerski život, članke vjere, zapovijedi dekaloga i Crkve. I to redovno iz pera već renomiranih katoličkih autora. Prva knjiga postavlja kršćaninu Krista kao ideal i slijedi njegov život od začeca do nebeske slave, uvijek držeći u vidu naš život na zemlji. Druga raščinja u 6 lijepih poglavlja kraljevsko dostojanstvo Krista Gospodina za nas ljude pozemljare, koji tražimo, da nad nama vlada pravi kralj. — Treća donosi govore, što se odnose na razne prigode u vjerskom i crkvenom životu. Tako n. pr. prigodom posvete oltara, zvona, orgulja, kipova, zastava, groblja; prigodom prve mise, instalacije župnika, omladinskih zborova, hodočašća, zaruka i dr. Svakako jedna veoma vrijedna knjiga za dušobrižnika, koja ga može u mnogoj prilici izdašno pomoći.

Najljepše preporučujem ova izdanja.

A. Ž.

Arrighini A.: *La nuova medicina delle passioni* ad uso dei confessori, educatori ecc. 8°, str. 204, Torino 1934, Marietti Lit. 12.—. **Educazione e medicina delle emozioni** ad uso dei confessori, educatori ecc, 8°, str. 208, Torino 1934. Marietti, Lit. 12.—.

Pojave strastvenosti u ljudskom životu promatra autor nakon jednog općenitog pregleda o strastima uopće, kao organsko i kao duševno oboljenje. Daje zatim razvoj te vrsti bolesti i njezino napredovanje, a onda ukazuje na lijek. On taj lijek naziva novim, jer se u knjizi zalaže za liječenje i postupanje s bolesnima ove ruke i s fizičkog, a ne samo s moralnoga gledišta. Nema dakle u konkretnom slučaju govoriti samo svećenik, nego još prije njega liječnik.

Pošto je strastveno stanje kod individua uvijek jedno zlo, treba da moderna pedagogija ide za tim, kako će nam formirati ljude bez ikakove strasti, t. j. bez instikata, koji pojedince vuku na ikakovu abnormalnost; dakle ljude normalne u svim njihovim fizičkim i psihičkim funkcijama. Svećenicima valja se upoznati teoretski i praktički sa stanjem naučnog obrađivanja strastima potvrđenih osoba, da ih u moralnom pogledu mogu ispravno prosuđivati i voditi.

Knjiga je pisana po djelima francuskih i talijanskih stručnih autora (Th. Ribot, Maillat, Hachet-Souplet, Rabaud, Renda, Mosso i dr.) bez ikakvih naučnih pretenzija. Može poslužiti kao zanimiva lektira ispovjednicima i odgojiteljima.

I druga autorova knjiga ima tu svrhu, da u prvom redu svećenstvu i odgojiteljima pruži informacije o rezultatima moderne fiziologije i psihologije obzirom na emocionalna stanja u čovjeku. Nakon što ih

je opisao, daje pregled o mehanizmu toga stanja i o t. zv. substratu, koji se u svakom pojedinom slučaju mijenja, jer ovisi o prilikama mjesta, vremena i sl. Govori zatim o razlikama tih stanja, njihovom odgoju. Ovaj potonji može biti pozitivan ili negativan, prema tome, da li ide za razvijanjem ili supreszanjem emocionalnih stanja kod pojedinaca.

Za vrijeme redovnog teološkog studija nije bogoslovima moguće, da si i u ovoj naučnoj grani steknu opširno potrebno znanje. A pošto im je u praktičnom dušobrižničkom radu često potrebuo, valja da ga steknu privatnim studijem.

Obje knjižice mogu poslužiti u tu svrhu onima, koji vladaju talijanskim jezikom. A. Ž.

Heffler Ferdo: Vrijedi li još Laplaceova geogonska hipoteza? Katehetska knjižica sv. 21. Pretiskano iz »Katoličkog Lista«, 16°, str. 36, Zagreb 1934. **Kratka moderna kozmogonija.** K. K. sv. 22, 16°, str. 63. **Mojsljev Heksemeron i moderna geologija,** svez. 23. K. K., 16°, str. 58. Sve tri zajedno Dinara 10.—.

Vrlo je dobro učinio autor, da je ova svoja predavanja dao posebno otisnuti, da ih tako vjeroučitelji na srednjim školama mogu dati u ruke svojim djacima. Problem, koji je ovdje obrađen po prvoklasnim djelima, uvijek je savremen i ostat će takovim, dok bude ljudi. Pošto se u tim pitanjima, koja se tiču postanka zemlje i čovjeka neopravdano hvasta moderna znanost i laća autoritativnih rješenja, zahvalni smo prof. Heffleru, da je pokazao, koliko vrijedi to hvastanje modernih, a ujedno kako se Crkva ni na tom polju ne treba plašiti te vike. Njegov način obradbe ovih pitanja posve je uspio. Jasan, precizan, dosljedan. Stil živ, plastičan, uvjerljiv.

Koliko se s egzegetsko-bibličkog i prirodoznanstvenog stanovišta približio rješenju odnosnih pitanja, o tomu će reći svoju stručnjaci. Svakako će katolička naša javnost ovaj rad prof. Hefflera pozdraviti najsimpatičnije. A. Ž.

Baur dr. P. Chrysostomus: Im christlichen Orient. Reiseerlebnisse. Verlag der Benediktiner-Abtei Seckau 1934, 8°, str. 239. Mit Bildern und einer Reiseskizze.

P. Baur je prošle godine bio kod nas u Zagrebu i došao u dodir s nekim našim ljudima kao dobar poznavalac Istoka, napose onog doba, koje je u vezi sa sv. Ivanom Krizostomom. O tome sv. Ocu je izdao djelo pod naslovom »Johannes Chrysostomus und seine Zeit« u dva sveska (god. 1929. i 1930. kod M. Huebera u Münchenu). Uredništvu B. S. dostavio je izdavač ovu knjigu putnih uspomena P. Baura, koja zaslužuje našu pažnju. Nije to naučno djelo, nego opis pufa. Ali je veoma instruktivno za onoga, koji želi da nešto sazna o kršćanskom istoku, koliko on svakoga, a napose svećenika zanima. Zanimat će i one, koji su jedan dio autorova puta i sami prevalili, kao što su to učinili naši hodočasnici u sv. zemlju i izletnici, koji su prošle godine pohodili ne samo sv. zemlju, nego i Egipat... s našim parobrodom Kraljica Marija. Autor u jednostavnom stilu priča što je vidio i doživio na putu kroz čitav kršćanski Orient, (Atenu, Rodos i Carigrad) nižući historijske, arheološke i bibličke momente, što su vezani